

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 502

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 148 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2-4
Decizia nr. 149 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	4-7
Decizia nr. 159 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7-9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
533. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Energiei pe anul 2021	10-12
534. — Hotărâre privind aprobarea cuantumului și a plății contribuției voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, din bugetul anual aprobat Secretariatului General al Guvernului pentru Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, în vederea finanțării participării României la instrumentul PARIS	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
277. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind modificarea anexei nr. 2 la metodologia aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.573/2020 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2021	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 148**

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Mircea Mitrică în Dosarul nr. 3.080/197/2018 al Judecătoria Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.099D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că procedura de citare a fost realizată direct prin publicitate, în conformitate cu art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 2 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 1 noiembrie 2017.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.080/197/2018, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția a fost ridicată de Mircea Mitrică într-o cauză având ca obiect o acțiune întemeiată pe prevederile Legii nr. 77/2016.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 pun debitorul care a încheiat contracte de împrumut privind achiziținarea unui imobil prin programul „Prima Casă” într-o situație de discriminare și inechitate socială față de persoanele care au încheiat contracte de împrumut în vederea achiziționării unui imobil cu destinația de locuință, întrucât consacră o inegalitate între consumatori, beneficiari de credite, după caracterul creditului ori reglementarea acestuia.

Ca atare, se realizează o discriminare între consumatori, criteriul folosit fiind inacceptabil, în esență, raporturile de credit fiind aceleași. Așadar, se impune ca raporturile de creditare în care părți sunt consumatori să fie reglementate/soluționate în mod unitar, egal și fără nicio discriminare, criteriul adoptat de legiuitor fiind vădit contra Constituției.

7. Totodată, se apreciază că textul criticat este neconstituțional și în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituția României, deoarece „îngrădește accesul liber la justiție, acesta nefiind posibilitatea teoretică de a sesiza instanța de judecată, ci și posibilitatea reală de a beneficia de apărarea drepturilor și intereselor legitime, cu atât mai mult cu cât situațiile în care consumatorii se află sunt similare sau chiar identice.”

8. **Judecătoria Brașov — Secția civilă** apreciază că opinia instanței este mărginită de respectarea principiului imparțialității, deoarece în cauză părțile adverse au invocat excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată, excepție motivată în temeiul dispozițiilor de lege criticate. Însă dintr-o altă abordare, instanța consideră că nu sunt întemeiate criticile de neconstituționalitate invocate. Astfel, instanța arată că punctul de plecare trebuie să-l constituie scopul avut în vedere de legiuitor prin adoptarea Legii nr. 77/2016 și, respectiv, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2009, scop ce se substituie și răspunde unor nevoi și obiective diferite, care, nu în ultimul rând, au legătură cu politica și protecția socială a statului român, ca deziderat fundamental într-un stat democratic. Sub aspectul încălcării art. 21 din Constituție, instanța, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că normele a căror constituționalitate se contestă respectă principiile previzibilității și accesibilității, din analiza acestora, atât consumatorii, cât și instituțiile de credit putând să prevadă, în mod rezonabil, ce condiții trebuie să îndeplinească și în ce situații actul normativ devine aplicabil.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în

plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „Prevederile prezentei legi nu se aplică creditelor acordate prin programul «Prima casă», aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului «Prima casă», aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, din perspectiva unor critici asemănătoare, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 59 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, excepția de neconstituționalitate fiind respinsă ca neîntemeiată.

15. Astfel, prin decizia menționată, paragrafele 52—59, analizând compatibilitatea prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 cu dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, Curtea a reținut că problema pentru a cărei rezolvare a fost adoptată reglementarea criticată este indicată în prevederile art. 11 din Legea nr. 77/2016 — „în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit”. Aceste riscuri reprezintă o particularizare a fenomenului general descris de prevederile art. 1.271 alin. (2) din Codul civil care fac referire la schimbări excepționale ale împrejurărilor care ar face vădit injustă obligarea debitorilor la executarea obligației. Legiuitorul ordinar a înțeles să echilibreze riscurile izvorând din contractul de credit prin instituirea, în favoarea consumatorului afectat de acestea, a dreptului de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului (art. 3 din Legea nr. 77/2016), precum și a unor remedii judiciare, respectiv drepturile la acțiune reglementate de prevederile art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016. Toate aceste drepturi pot fi exercitate însă numai în condițiile și limitele stabilite de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, precum și în jurisprudența ulterioară prin care a verificat compatibilitatea Legii nr. 77/2016 cu dispoziții din Legea fundamentală.

16. Clarificând scopul legiuitorului ordinar, precum și modalitatea prin care a înțeles să îl urmărească, Curtea a observat, pe de o parte, că, în fapt, și beneficiarii programului „Prima casă” se pot confrunta, ulterior încheierii contractului de credit, cu „schimbări excepționale ale împrejurărilor care ar face vădit injustă obligarea lor la executarea obligației”, așa cum dispune art. 1.271 alin. (2) din Codul civil sau, în termenii Legii nr. 77/2016, cu dezechilibrarea riscurilor care izvorăsc din contractele de credit încheiate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2009 și, pe de altă parte, că aceștia sunt excluși de la aplicabilitatea Legii nr. 77/2016. Cu alte cuvinte, deși beneficiarii programului „Prima casă” se află în aceeași situație în care se află persoanele care au contractat credite în temeiul altor acte normative și în întâmpinarea căreia legiuitorul a adoptat Legea nr. 77/2016, acesta le interzice, într-o manieră neechivocă, drepturile prevăzute de aceasta. Prin urmare, se ridică, în mod legitim, problema justificării excluderii beneficiarilor programului „Prima casă” de la prevederile acesteia. Astfel, dacă se pot identifica rațiuni obiective în temeiul

cărora legiuitorul ordinar a exclus de la folosința unui drept o categorie care, sub aspecte relevante, se află în aceeași situație cu titularii acestuia, atunci această excludere nu reprezintă o discriminare interzisă de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

17. Curtea a reținut că, deși este indiscutabil că destinatarii programului „Prima casă” se pot afla în acea situație care a determinat intervenția legiuitorului ordinar, respectiv dezechilibrarea riscurilor izvorând din contractul de credit, aceștia, în egală măsură, sunt beneficiarii unei protecții speciale din partea statului. Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009, „Se aprobă programul «Prima casă», denumit în continuare Programul, ca program guvernamental care are ca obiect facilitarea accesului persoanelor fizice la achiziția sau construirea unei locuințe prin contractarea de credite garantate de stat.” Instituirea posibilității de a contracta credite garantate de stat îi transformă deci pe destinatarii acestui program guvernamental într-o categorie specială protejată, prin raportare la categoria largă a persoanelor fizice care contractează credite, fără să se fi prevalat de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2009. În concluzie, garantarea de către stat a unor credite, solicitate de persoanele fizice în vederea achiziției sau construirii unei locuințe reprezintă o deosebire suficient de relevantă încât să îndeplinească criteriile de raționalitate și obiectivitate necesare pentru a constata conformitatea cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție a măsurii legiuitorului de excludere a beneficiarilor programului „Prima casă” de la prevederile Legii nr. 77/2016.

18. În acest context, Curtea a arătat că, prin Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 11 decembrie 2017, paragrafele 18 și 19, a reținut că indiferent de momentul la care a fost încheiat un contract de credit, sub reglementarea vechiului Cod civil sau a celei din actualul Cod civil, și independent de incidența Legii nr. 77/2016 (sub aspectul îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 din lege), instanța judecătorească care, în condițiile legii, este independentă în aprecierea sa, va putea aplica teoria impreviziunii. Așadar, în lipsa acordului părților și în temeiul art. 969 și al art. 970 din Codul civil din 1864, respectiv al art. 1.271 din actualul Cod civil, instanța judecătorească va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie păstrarea contractului de credit în forma agreată de părți la data semnării sale, fie adaptarea contractului în forma pe care instanța o decide, fie încetarea sa. Așa fiind, critica de neconstituționalitate care vizează încălcarea principiului egalității în drepturi, întrucât textul de lege criticat ar crea un privilegiu persoanelor care cad sub incidența Legii nr. 77/2016, este neîntemeiată, orice debitor al unui contract de credit, indiferent de valoarea contractului sau de scopul în care a angajat creditul, având deschisă calea unei acțiuni în justiție, întemeiată pe dispozițiile dreptului comun în materie, respectiv pe dispozițiile referitoare la teoria impreviziunii din codurile civile.

19. Prin urmare, Curtea a reținut că, în condițiile în care destinatarii programului „Prima casă” au asigurat accesul la remediul impreviziunii de drept comun, excluderea acestora din câmpul de aplicare al prevederilor Legii nr. 77/2016 nu are semnificația unei discriminări.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor enunțate anterior își păstrează, în mod corespunzător, valabilitatea în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Mitrică în Dosarul nr. 3.080/197/2018 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Silvia Ioana Pulpă în Dosarul nr. 984/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.127D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 984/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.** Excepția a fost ridicată de Silvia Ioana Pulpă într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a unei decizii prin care s-a stabilit cuantumul indemnizației lunare pentru creșterea copiilor.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că există o discriminare vădită între nașterile singulare și cele multiple, favorizate fiind cele singulare. Discriminarea devine și mai vizibilă și evidentă în cazul în care se compară veniturile unei familii care adoptă doi copii, caz în care se vor acorda două indemnizații în același cuantum, cu veniturile unei familii cu copii gemeni, caz în care se va acorda o indemnizație și un supliment. Mai mult, indemnizațiile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 sunt destinate creșterii și educării copiilor, reprezentând un drept care se raportează la interesul superior al acestora, deci al fiecăruia dintre copiii născuți din sarcini gemelare sau multiple. Neacordarea unui cuantum egal al indemnizației pentru creșterea copilului creează un dezechilibru financiar în cadrul familiei și lipsuri în creșterea și educația copilului, deoarece beneficiarul final al acestei indemnizații este însuși copilul.

6. Se afirmă că scopul declarat de legiuitor la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu se poate atinge decât în situația în care fiecare dintre copiii rezultați dintr-o sarcină gemelară sau multiplă beneficiază de aceleași drepturi precum copilul rezultat dintr-o sarcină singulară. Așa cum se menționează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, actul normativ are ca scop îmbunătățirea echilibrului social-economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, precum și stimularea creșterii natalității și diminuarea fenomenului de abandon al copiilor, iar la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 s-a dorit numai diminuarea cuantumului indemnizației cu 15%, scopul a rămas același, fără să se dorească crearea unei situații defavorabile în cazul nașterilor de copii gemeni (multipli). În acest context, scopul declarat de legiuitor la adoptarea vechiului act normativ, păstrat și la adoptarea noului act normativ, este acela că beneficiarul final al acestei forme de protecție socială este copilul, astfel încât eventualele inechități decurgând dintr-o interpretare formală sau literală a textului reglementator trebuie analizate în raport cu acesta, ca titular de drepturi. Așadar, prin acordarea de indemnizații inegale, indiferent de numărul de copii rezultați dintr-o singură naștere, se creează o discriminare nejustificată între copiii născuți și copiii adoptați sau aflați în una dintre celelalte situații, și anume dați în plasament ori sub tutelă.

7. În consecință, indemnizația prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 a fost stabilită de legiuitor în considerarea copiilor, și nu a părinților, tutorilor, adoptatorilor etc. Astfel, pentru persoanele care au adoptat copilul sau cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care au copii în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și a persoanelor care au fost numite tutore, acordarea indemnizației lunare este raportată la numărul copiilor, fiind prevăzută astfel o indemnizație separată pentru fiecare dintre aceștia, criteriul determinant fiind numărul copiilor, și nu sarcina.

8. Având în vedere faptul că persoanele care au nașteri singulare succesive, și indirect copiii rezultați în urma acestor nașteri, vor beneficia de un quantum egal al indemnizației necesar în creșterea și educarea copilului, iar persoanele care au nașteri gemelare sau multiple, și indirect copiii rezultați din aceste nașteri, vor beneficia de un quantum diferit al indemnizației, se încalcă art. 16 din Constituție. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, prin art. 5, creează o discriminare între nou-născuții din aceeași sarcină și nou-născuții din sarcini succesive și, totodată, între copii născuți din aceeași sarcină, întrucât nevoile a doi copii gemeni sunt exact aceleași ca ale unor copii născuți succesiv, luați în plasament sau adopție, așa încât nu se justifică, din punct de vedere material, îngreunarea condițiilor de trai ale unei familii cu copii gemeni (multipli).

9. În final, se afirmă că este greșită jurisprudența Curții Constituționale referitoare la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, întrucât indemnizația se acordă în scopul creșterii și educării copilului, care este beneficiarul acesteia.

10. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază nu există nicio discriminare între veniturile unei familii care adoptă doi copii și veniturile unei familii cu doi copii gemeni, având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 28 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „*Quantumul indemnizației lunare prevăzute la art. 2 alin. (2) se majorează cu suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.*”

15. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi. De asemenea, se invocă art. 7 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare venituri supuse impozitului, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară. Cuantumul indemnizației lunare este de 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului. Cuantumul minim al indemnizației lunare nu poate fi mai mic decât suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință, iar cuantumul maxim al acesteia nu poate depăși valoarea de 8.500 lei.

17. Curtea reține că prevederile legale criticate reglementează majorarea indemnizației lunare pentru creșterea copiilor cu suma rezultată din aplicarea unui coeficient de multiplicare de 2,5 la valoarea indicatorului social de referință pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere. Potrivit art. 331 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, valoarea indicatorului social de referință este de 500 lei.

18. Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, criticată prin prezenta excepție, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. Prin Decizia nr. 690 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.214 din 11 decembrie 2020, Decizia nr. 239 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, și Decizia nr. 171 din 19 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 2 aprilie 2013, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, stabilind conformitatea prevederilor legale criticate cu dispozițiile Legii fundamentale.

19. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat cu valoare de principiu că indemnizația pentru creșterea copiilor reprezintă o prestație minimală de asistență socială cu caracter universal, care nu este supusă sistemului contributiv, ci se constituie într-o modalitate de susținere a familiei ori a persoanelor ce iau în plasament sau adoptă copii, iar nu o măsură de protecție a copilului, ca să se poată pune problema unei discriminări în situația scăderii cuantumului pentru al doilea și/sau următorii copii născuți din sarcini multiple în aceeași familie. Nu se poate acorda deci o altă indemnizație pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină multiplă, începând cu cel de-al doilea, dat fiind că indemnizația se acordă raportat la naștere, iar nu la numărul de copii rezultați din aceasta. Totodată, în Decizia nr. 937 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2007, instanța de contencios constituțional a statuat că apare ca firească acordarea unei singure indemnizații lunare, indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri, întrucât aceasta este aferentă concediului pentru creșterea copilului, de care persoana îndreptățită beneficiază în condițiile ordonanței de urgență.

20. Cu privire la natura indemnizației lunare pentru creșterea copilului, în jurisprudența sa constantă, de exemplu, prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012, sau prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a statuat că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, nefiind nominalizat expres în Constituție, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat în virtutea rolului de stat social. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 597 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 13 ianuarie 2020, paragraful 16, Decizia nr. 186 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1122 din 23 noiembrie 2020, paragraful 44, Decizia nr. 362 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 27 august 2020, paragraful 47, și Decizia nr. 400 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 septembrie 2020, paragraful 18). Totodată, prin Decizia nr. 455 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a statuat că indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură

concretă de protecție socială, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a aduce atingere existenței dreptului în sine.

21. Din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, Curtea a reținut că scopul adoptării actului normativ a fost acela de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplینindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 239 din 7 aprilie 2015, precitată, paragraful 16, și Decizia nr. 690 din 6 octombrie 2020, precitată, paragraful 27).

22. Curtea reține că, din coroborarea prevederilor art. 2 alin. (1), ale art. 8 și ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, rezultă concluzia potrivit căreia indemnizația lunară pentru creșterea copiilor nu este instituită în favoarea copilului. Astfel, potrivit art. 8, de indemnizație beneficiază oricare dintre părinții firești ai copilului, dacă îndeplinește condițiile de acordare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, una dintre persoanele care a adoptat copilul, căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist care poate beneficia de aceste drepturi numai pentru copiii săi, precum și persoana care a fost numită tutore, și dacă formulează cerere însoțită de înscrisurile prevăzute de art. 13. Din art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 rezultă că pot beneficia de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, precum și de o indemnizație lunară persoanele care, în ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului, au realizat timp de cel puțin 12 luni venituri din salarii și asimilate salariilor, venituri din activități independente, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

23. Așadar, dacă indemnizația ar fi fost prevăzută ca un drept al copilului, condiția ca anterior datei nașterii acestuia persoana să fi realizat timp de cel puțin 12 luni venituri nu mai era inserată în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, ci s-ar fi dispus plata acesteia pentru fiecare copil, indiferent dacă persoana a realizat sau nu venituri supuse impozitului pe venit.

24. Față de susținerea privind pretinsa discriminare între copii, Curtea a constatat faptul că, potrivit Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, copiii beneficiază, fără discriminare, de o alocație lunară, ca formă de ocrotire din partea statului, dându-se, astfel, relevanță dispozițiilor constituționale ale art. 49.

25. În subsidiar, Curtea a apreciat că aspectele criticate nu privesc o problemă de control al constituționalității legii, ci de politică legislativă. Legiuitorul poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor legale și oportunității adoptării acestora. Așa fiind, Parlamentul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, ținând seama de realitățile social-economice și demografice ale țării, este singurul îndreptățit să stabilească acordarea unui alt cuantum în cazul indemnizației lunare.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor enunțate anterior își păstrează, în mod corespunzător, valabilitatea în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Silvia Ioana Pulpă în Dosarul nr. 984/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Gheorghe Cresu în Dosarul nr. 4.050/3/2019 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.856D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.050/3/2019, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost invocată de Gheorghe Cresu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii prin care s-a solicitat instanței judecătorești competente să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să dispună acordarea de măsuri reparatorii, în condițiile Legii nr. 165/2013, precum și obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea deciziei de compensare prin puncte.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile invocate creează o evidentă discriminare cu privire la exercitarea acțiunii prevăzute de textul legal criticat între justițiabilii care s-au adresat cu cereri în justiție după expirarea termenelor prevăzute de acesta, pe de o parte, și cei ale căror cauze se aflau deja pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, ceea ce contravine principiilor constituționale ale egalității în drepturi și accesului liber la justiție. Se mai susține, în acest sens, că discriminarea creată de dispozițiile de lege criticate nu se bazează pe nicio cauză obiectivă, ci este rezultatul hazardului, ce ține de timpul în care autoritățile emit o decizie și momentul când cererea adresată justiției se înregistrează pe rolul instanțelor. În același sens, se mai susține că dispozițiile legale criticate introduc o dublă măsură în privința accesului la justiție, stabilind, pe de o parte, că instanțele își exercită acest rol numai în anumite situații (până la expirarea unui termen), și, pe de altă parte, că își exercită acest rol numai atunci când cererile au fost pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a legii. Totodată, prin impunerea unor criterii diferite și arbitrare, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în formularea acestei acțiuni, parte componentă a dreptului la un proces echitabil.

6. Se mai susține că măsurile instituite prin Legea nr. 165/2013 nu pot constitui un motiv obiectiv pentru discriminarea justițiabililor, în condițiile în care Constituția garantează, prin dispozițiile art. 124 alin. (2), că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Or, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea dispar atunci când dreptul la exercitarea cererii depinde exclusiv de data calendaristică în care cererile au fost pe rolul instanțelor judecătorești, raportat la data intrării în vigoare a legii. Invocându-se cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale, se arată că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea acțiunii, însă acest tratament juridic diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului sau a autorității publice, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. În consecință, legiuitorul nu are îndreptățirea constituțională de a bloca, în funcție de existența/inexistența cauzei pe rolul instanțelor, accesul la justiție, deoarece pune *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă, mai ales că multe cauze au parcurs procedura administrativă pe durata mai multor ani. Se mai invocă cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale în privința formulării căilor de atac și în privința principiului egalității în fața legii.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Analizând motivarea excepției, Curtea reține că obiectul acesteia îl reprezintă art. 4 teza a doua și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 35 alin. (2): „(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”

12. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egalitar al justiției. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 — *Interzicerea discriminării* cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia a solicitat în fața instanței *a quo* constatarea calității de persoană îndreptățită și obligarea entității investite de lege la acordarea de măsuri reparatorii, în temeiul art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care atribuie persoanelor îndreptățite posibilitatea de a se adresa justiției, în cazul în care entitatea investită de lege nu soluționează notificarea, în termenele prevăzute de lege în acest scop. Dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 stabilesc termenul în care persoana care se consideră îndreptățită poate ataca în fața instanței de judecată lipsa emiterii deciziei privitoare la imobilul revendicat, și anume 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

14. Prin Decizia nr. 786 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017, paragraful 16, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea unor noi termene, în care entitățile investite trebuie să soluționeze notificările, de la expirarea cărora persoana îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești, inclusiv în situația reglementată de art. 35 alin. (2) din aceeași lege (când se constată refuzul nejustificat de soluționare a notificării), se înscrie în rațiunea pentru care legea însăși a fost concepută, aceea de a crea un mecanism care să confere eficiență

procesului reparator al măsurilor abuzive, de preluare a unor imobile în timpul regimului comunist. Se asigură, în același timp, și certitudinea finalizării acestuia, inclusiv prin reglementarea legală expresă a posibilității persoanei care se consideră îndreptățită de a acționa împotriva refuzului nejustificat al entității de a răspunde la notificare.

15. În prezenta cauză, autorul excepției susține existența unei discriminări, în funcție de data introducerii cererii de chemare în judecată a entităților administrative investite cu soluționarea notificării, respectiv, între persoanele îndreptățite, ale căror cauze se aflau pe rolul instanțelor de judecată la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, pe de o parte, și cele care s-au adresat cu cereri în justiție după expirarea termenelor în care entitățile administrative trebuiau să soluționeze notificările, reglementate de art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013. Astfel, autorul prezentei excepții încearcă să demonstreze existența unei discriminări, prin compararea regimului juridic aplicabil aceleiași situații juridice, în baza unor norme legale succesive. Or, în jurisprudența sa, față de critici similare, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (în acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

16. De asemenea, prin Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 5 mai 2014, Curtea a reținut, referitor la evaluarea existenței sau inexistenței discriminării în cazul aplicării unui tratament diferit la situații anologice, că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, tratamentul diferențiat al persoanelor aflate

în situații similare este discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebuintate și obiectivul avut în vedere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60). Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că termenele introduse prin prevederile art. 33 și 34 din Legea nr. 165/2013 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, prezentând în același timp un scop legitim. Acestea sunt termene pe care legiuitorul și le-a asumat și pe care trebuie să le respecte, fără a interveni pentru amânarea aplicării lor, pentru că, în acest fel, s-ar goli de conținut dreptul consacrat de norma criticată și s-ar anula însuși scopul legii. Ca atare, Curtea a constatat existența unui raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 113 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016, paragraful 23, Curtea a statuat că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În situația reglementată de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 și 34 din lege, termene în legătură cu care instanța de contencios constituțional a apreciat că se conformează exigențelor constituționale și convenționale.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Cresu în Dosarul nr. 4.050/3/2019 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Energiei pe anul 2021

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, al art. 51 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2015 privind unele măsuri pentru consolidarea poziției de acționar al statului la operatorii economici la care Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri are calitatea de instituție publică implicată, aprobată prin Legea nr. 39/2016, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr. 186/2008, cu modificările ulterioare, al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie, aprobată cu completări prin Legea nr. 26/2014, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021, și având în vedere art. 4 pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Energiei pe anul 2021, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare pe anul 2021 al Ministerului Energiei reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

MINISTERUL ENERGIEI

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
afereant activității de privatizare pe anul 2021**

Titlu	Articol	Alineat	DENUMIRE INDICATORI	Prevederi an 2021 mii lei
30			VENITURI TOTALE, din care:	836.049
			I. Venituri curente	49
			Venituri nefiscale	49
	30.10		Venituri din proprietate	49
		30.10.50	Alte venituri din proprietate	49
			II. Venituri din capital	836.000
39	39.10		Venituri din valorificarea unor bunuri	836.000
		39.10.04	Venituri din privatizare	836.000
			CHELTUIELI -TOTAL, din care:	836.049
	87.10	87.10.50	Alte acțiuni economice	836.049
20			Cheltuieli curente, din care:	836.049
	20.30		Cheltuieli administrare, privatizare	61.034
		20.30.30.1	Cheltuieli legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților, din care:	8.598
		20.30.30.1.1	Anunțuri publicitate interna și internațională privind oferta de vânzare, selecție intermediar/consultant	873
		20.30.30.1.2	Onorarii firme de avocatura	2.328
		20.30.30.1.3	Onorarii intermediari oferte publice/ consultanți privatizare	4.364
		20.30.30.1.4	Alte cheltuieli pentru realizarea administrării, pregătirea și realizarea privatizării, inclusiv taxe ASF	1.033
		20.30.30.2	Cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și postprivatizare pentru: expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli	9.746
		20.30.30.3	Costuri implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților	1.250

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Titlu	Articol	Alineat	DENUMIRE INDICATORI	Prevederi an 2021 mii lei
		20.30.30.4	Cheltuieli destinate cofinanțării proiectelor PHARE	0
		20.30.30.5	Cheltuieli legate de sumele cu care instituția publică implicată participă la majorarea capitalului social al unor societăți cu respectarea prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cheltuieli cu înființarea unor societăți pe acțiuni, având unic acționar Statul român, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2015	40.340
		20.30.30.6	Sume plătite efectiv cumpărătorilor, reprezentând daune suportate de instituția publică implicată ca urmare a garanțiilor acordate de aceasta în contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni și/sau cheltuieli efectuate pentru combaterea ori stingerea pretențiilor formulate de cumpărător, precum și despăgubirile acordate potrivit art. 27-29 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare	0
		20.30.30.7	Cheltuieli legate de plata serviciilor contractate cu un expert independent, persoană fizică sau juridică specializată în recrutarea resurselor umane, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporatistă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare	1.100
	55.01		Alte transferuri	775.015
		55.01.20	Vărsăminte din privatizare în contul general al trezoreriei statului	775.015
			EXCEDENT/DEFICIT (I.-II.)	0
			Informații privind disponibilul din cont :	30.517
			1. Disponibil la începutul perioadei	
			2. Disponibil constituit în cursul anului	0
			3. Total disponibil la sfârșitul anului, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 cu modificările și completările ulterioare (1 + 2)	30.517
			Informații privind transferul către bugetul de stat	2.519.791
			Dividende	2.519.691
			Dobânzi penalizatoare aferente dividendelor	100

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea cuantumului și a plății
contribuției voluntare a României
la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,
din bugetul anual aprobat Secretariatului General
al Guvernului pentru Autoritatea Națională
de Management al Calității în Sănătate,
în vederea finanțării participării României
la instrumentul PaRIS

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul și plata contribuției voluntare de participare a României, din bugetul anual aprobat Secretariatului General al Guvernului pentru Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, în vederea finanțării participării României la instrumentul PaRIS dezvoltat la nivelul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cu scopul realizării de sondaje cu privire la indicatorii raportați despre pacienți.

Art. 2. — Cuantumul sumei plătite drept contribuție voluntară este de 67.000 euro, aferent anului 2021.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 2 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății și se suportă din bugetul anual aprobat Secretariatului General al Guvernului pentru Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Președintele Autorității Naționale
de Management al Calității în Sănătate,

Sorin-Gabriel Ungureanu

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

p. Ministrul afacerilor externe,

Cornel Feruță,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 13 mai 2021.

Nr. 534.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 2 la metodologia aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.573/2020 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2021

Având în vedere Referatul de aprobare înregistrat la Direcția politici pentru sport cu nr. 2.541 din 21.04.2021, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 2 la metodologia aprobată prin Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.573/2020 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului în anul 2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1266 și 1266 bis din 21 decembrie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (2), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) cu diminuarea sumei alocate cheltuielilor de personal anuale, cu 10 până la 20% pentru nerespectarea uneia sau mai multor obligații de la art. 3 pct. 3.7, 3.15, 3.16, 3.20, 3.21, 3.22 și 3.24;”.

2. La articolul 9 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) cu sistarea virării sumelor aprobate, definitiv sau temporar, în cazul nerespectării obligațiilor prevăzute la art. 3 pct. 3.1, 3.2, 3.3, 3.12, 3.13, 3.14, 3.17, 3.18, 3.19, 3.23 și 3.26.”

3. La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Federația poate modifica prin decizie internă, fără acordul prealabil de la MTS, structura cheltuielilor prevăzute în anexa nr. 2, în limita a 20% din prevederile anuale ale programului «Promovarea sportului de performanță», între subprograme și alte categorii de cheltuieli, precum și în interiorul subprogramelor.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul tineretului și sportului,
Adrian-Ștefan Cîrstea,
secretar de stat

București, 29 aprilie 2021.
Nr. 277.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la contract)

Federația .....

Programul de activitate pe anul 2021

Pentru fiecare acțiune prevăzută la lit. A, B, C se va menționa, obligatoriu, categoria de vârstă căreia îi este destinată respectiva acțiune.

A. Pregătire loturi olimpice și/sau naționale*

Nr. crt.	Denumirea acțiunii/lotului	Locul de desfășurare**	Perioada de desfășurare	Numărul de zile de finanțate	Numărul total de participanți estimat	Sursele de finanțare***			Scopul acțiunii
						Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Exemple Pregătire lot olimpic seniori	CSN Lia Manoliu București		10	15				
2	Pregătire lot național junioare I	CSN Izvoru Mureșului		9	20				
	TOTAL	X		X	35				X

* Se vor menționa, dacă este cazul, și acțiunile de pregătire desfășurate în afara teritoriului României.

** Acțiunile de pregătire se vor desfășura cu prioritate în complexurile sportive naționale și/sau în celelalte baze sportive aflate în administrarea MTS.

*** Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

B. Calendar sportiv național

Nr. crt.	Denumirea competiției	Locul de desfășurare	Perioada de desfășurare	Sursele de finanțare*			Numărul estimat de cluburi participante
				Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	
	TOTAL						

*Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

C. Calendar sportiv internațional (competiții sportive internaționale)*

Nr. crt.	Denumirea competiției	Locul de desfășurare** (țară, localitate)	Perioada de desfășurare	Numărul de zile de deplasare	Numărul total de componenți ai delegației române	Sursele de finanțare***			Obiectivul de performanță
						Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	
	Exemplu: Campionat mondial de cros — juniori (masculin și feminin)	Spania, Madrid		6	10				1 loc I—III 1 loc IV—VI 2 locuri X—XII
	TOTAL								

* Se vor menționa, dacă este cazul, și competițiile sportive internaționale organizate în România.

** În cazul campionatelor europene și mondiale, federațiile sportive naționale coordonatoare ale unor sporturi de luptă, a căror activitate se desfășoară și pe categorii de greutate, vor introduce în calendarul sportiv doar acțiunile la care, conform regulamentelor internaționale, este permisă participarea a cel mult doi sportivi (probe individuale) sau două echipe (probe pe echipe) per țară, per categorie de concurs.

*** Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

D. Alte acțiuni și activități**D1. Cursuri de formare și perfecționare a antrenorilor**

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Locul de desfășurare	Perioada de desfășurare	Numărul de participanți	Sursele de finanțare*			Observații
					Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	

* Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

D2. Congrese, conferințe, reuniuni de lucru și altele asemenea

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Numărul de zile de deplasare	Locul de desfășurare (țară, localitate)	Numărul de componenți ai delegației române	Perioada de desfășurare	Sursele de finanțare*			Scopul acțiunii
						Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	

* Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

D3. Activități de pregătire, organizare/participare competiții pentru juniori mici

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Locul de desfășurare (țară, localitate)	Numărul de participanți estimat	Perioada de desfășurare	Sursele de finanțare*			Scopul acțiunii
					Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	

* Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

D4. Activități de pregătire, organizare/participare de/la competiții pentru copii sub 9 ani

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Locul de desfășurare (țară, localitate)	Numărul de participanți estimat	Perioada de desfășurare	Sursele de finanțare*			Scopul acțiunii
					Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	

* Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

D5. Activități de pregătire, organizare/participare de/la competiții pentru persoane cu nevoi speciale

Nr. crt.	Denumirea acțiunii	Locul de desfășurare (țară, localitate)	Numărul de participanți estimat	Perioada de desfășurare	Sursele de finanțare*			Scopul acțiunii
					Integral din bugetul MTS	Parțial din bugetul MTS	Venituri proprii federație	

* Se va bifa una dintre situațiile de finanțare.

NOTĂ

Acțiunile/Activitățile din cadrul programului de activitate al federației pe anul 2021 se completează în ordinea cronologică a desfășurării acestora.

Reprezentanți legali:

.....
(numele, prenumele, funcția, semnătura și ștampila federației)

MTS
Direcția politici pentru sport

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

